

en udbygning af plejehjemsboliger, ældrecentre og boliger i øvrigt.

Derfor vil jeg sige til fru Kirsten Jacobsen, at vi er fuld af forståelse for dette forslag til vedtagelse. Det markerer blot, hvordan situationen er, og derfor vil Socialdemokratiet støtte forslaget. Vi kunne i øvrigt stemme imod med fuldstændig samme begrundelse!

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg anerkender i hvert fald hr. Bukstis form for humoristisk sans, og jeg er taknemmelig for, at hr. Buksti vedkender sig den politiske arv, som Socialdemokratiet gik i fronten med i 1991. Det er flot, når man husker sine gamle løfter.

Men jeg må sige til hr. Buksti, at der er en forskel i pind nr. 1 og det bilag, som er oversendt til Socialudvalget i dag, og som ikke har undgået mit falkeblik, som hr. Buksti sagde, nemlig at der stod i vedtagelsen, at hvis kommunerne ikke hørte efter, så kunne der komme lovgivning på tale. Det er det, der står i denne vedtagelse. Så det, der er sendt over fra regeringen, indskærper blot pligten, mens vi i forslaget til vedtagelse tager et skridt længere og siger til kommunerne: Hvis ikke I hører efter, så kan det være, vi gør noget andet. Og det synes jeg er fornuftigt. Det trænger de til.

Pia Christmas-Møller (KF):

For nu at være på den sikre side i forhold til fru Kirsten Jacobsen vil jeg gerne meddele, at Det Konservative Folkeparti kan støtte den fremsatte vedtagelse. Det er ikke nogen nyhed. Vi støttede den også i 1991, så det er bare en bekræftelse af et tidligere tilkendegivet standpunkt.

Statsministeren sagde i sin besvarelse på mit ordførerindlæg, at det var direkte usandt, at det offentlige forbrug udgør et problem. Sådan faldt ordene vist. Jeg synes, at statsministeren burde konsultere regeringens pjeces »Ny kurs mod bedre tider 1993« og sammenholde de forventninger, der dér blev lagt til udviklingen i det offentlige forbrug og det private forbrug, med den rent faktiske udvikling – år for år.

År for år vil man her konstatere, at det offentlige forbrug ligger langt over, hvad regeringen selv forventede. Ser man derimod på det private forbrug, vil man se, at man faktisk var meget præcis i forudsigelserne. Det private forbrug har været nøjagtig, som man forventede, mens det offentlige forbrug over denne årrække, 1993-98, er fordoblet i forhold til det, som

regeringen havde forventet. Stigningstakten er fordoblet. Jeg synes, det er flot af statsministeren på den baggrund at sige, at det offentlige forbrug ikke udgør noget problem.

Statsministeren siger, at det er ukorrekt, når jeg hævder, at hver 10. lønmodtager skal have penge med på arbejde, når de vælger at gå på arbejde frem for at være på passiv forsørgelse. Jeg ved ikke, hvad der får statsministeren til at anfægte Rockwool Fondens undersøgelser. Jeg har ikke før hørt regeringen anfægte Rockwool Fondens undersøgelse, som blev offentliggjort under valgkampen. Og jeg ved slet ikke, hvad det er, der ligger i pinsepakken, som ændrer på denne problemstilling. Hvor er det, at pinsepakken gør det mere attraktivt for mennesker at tage arbejde frem for at være på passiv forsørgelse?

De ændringer, der ligger i skattesystemet, de ændringer, der ligger i forhold til fripladsgrænser m.v., har jo intet at gøre med, om man er på passiv forsørgelse eller man er på arbejdsindkomst. Der bliver ikke rørt en døjt ved den grundlæggende problemstilling, som vi slås med i det her samfund, nemlig at det for meget store grupper ikke kan betale sig at arbejde. Det synes jeg bør være et problem regeringen burde tage mere alvorligt.

Statsministeren siger, at regeringen ikke har snydt boligejerne. Tværtimod har man sagt lige ud, hvad der skulle ske. Det har man sagt i en af de mange pjecer, som regeringen spytter ud i tide og utide, senest i pjecen »Danmark år 2005«.

Jeg synes, det kunne være nyttigt at referere fra et interview, som en meget fremtrædende minister gav til Jyllands-Posten den 11. februar i år.

Jyllands-Posten spørger finansministeren: »Hvad så med det private forbrug. Er du nervøs for det? Boligpriserne stiger, renten er lav, optimismen i top og bilsalget boomer. Økonomerne frygter, at forbruget stiger meget.«

Finansministerens svar lyder som følger: »Vi har grebet ind over for det private forbrug over flere omgange. Senest med en tvangsoptøring i ATP. Men folk skal gøre sig klart, at inflationen er så lav, at det fortsat er en dårlig forretning at stifte gæld. På boligmarkedet har vi sidste forår i plan Danmark år 2005 angivet som mål, at indkomstskatten skal sættes ned. Det vil gøre rentefradraget lidt mindre værd. Men det vil også nedsætte skatten af lejeværdien. Og det skal ske på en måde, så ingen taber penge på